

i det førstkommende Finansaar. Jeg synes, at vi selv under de nuværende Forhold maa kunne faa det ordnet. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at der kunde blive begyndt paa Arbejdet endnu i Aar.

Jeg skal tillade mig at gøre en Bemærkning om noget, hvorom der fra mange Sider er rettet Henvendelse til mig og vistnok ogsaa til andre Medlemmer af dette høje Ting, nemlig det abnorme Forhold, der i Aar vil fremkomme ved Kapitelstaksternes Fastsættelse. Der er jo en hel Del Folk, hvem dette Spørgsmaal er meget magtpaaliggende, f. Eks. skal alle Forpagningsafgifter her i Landet betales efter Kapitelstakst, der, som bekendt, fastsættes efter Kornpriserne i Løbet af de sidste Maaneder af Aaret, fra Midten af September til Midten af Januar. Nu har vi i Aar haft ualmindelig høje Kornpriser netop i den Del af Aaret, der her er Tale om, i hvilken Kapitelstaksterne skal fastsættes, men nægtes kan det ikke, at Kornpriserne i den første Halvdelen af Aaret kun har været omtrent halvt saa høje. Det vil derfor let ses, at naar man skal erlægge en aarlig Afgift efter en Kapiteltakst, der er fastsat udelukkende efter Priserne i den Del af Aaret, i hvilken de har været høje, saa lider vedkommende, der skal betale dem, et meget stort Tab. Hvorledes dette Forhold skal ændres, saaledes at vi fik en retfærdig Ordning, ser jeg mig ikke i Stand til at give noget Fingerpeg om, men jeg tænker mig, at Regeringen, som har de bedste Midler til at faa Forhold af den Art undersøgt, maatte kunne finde en Maade, hvorpaa disse Forhold nogenlunde kunde lempes. Der er, som sagt, rundt om i Landet en meget bekymret Stemning med Hensyn til, hvorledes det skal gaa, naar man skal til at svare sine Afgifter efter saadanne Takster, som man nu kan vente fastsat. Jeg har derfor ikke kunnet andet end her give Luft for disse Bekymringer, haabende, at der maa kunne træffes nogle Foranstaltninger, som i nogen Maade kan mildne dem.

Til Slut vil jeg gerne minde den højtærede Justitsminister om et Løfte — jeg maa vel kalde det et Løfte — fra ham i sidste Samling til det Udvalg, der behandlede Lovforslaget om Dyrebeskyttelse. I adskillige Aar har jeg tilladt mig at henvende dette Tings Opmærksomhed paa, at der her var et Punkt, hvor der trængtes til ny og helst skrap Lovgivning. I Fjor, da der fra en Side her i Salen blev indbragt et Lovforslag herom og et Udvalg

blev nedsat, havde vi ikke saa lidt Arbejde med Sagen, uden at vi kom til noget Resultat; derimod kom man til Enighed med Justitsministeren om, at han skulde tage sig af Sagen. Jeg haaber, at han ikke har glemt denne Sag, og at han i en nær Fremtid vil se sig i Stand til at fremsætte et Lovforslag i saa Henseende.

Nørgaard: Jeg skal først omtale et Par lokale Spørgsmaal. Paa det foreliggende Finanslovsforslag findes en Bevilling angaaende et Tilskud paa 6,750 Kr. til Opførelse af et Dige paa Øen Egholm. Men denne Bevilling, som jeg i øvrigt takker for, er desværre knyttet til den Betingelse, at der fra anden Side skal skaffes et lignende Beløb som det, jeg nævnedes, og fra anden Side vil sige fra Kommunen Egholm. Nu er jeg bange for, at denne Betingelse ikke eller i hvert Fald meget vanskeligt kan blive opfyldt. For at forklare dette vil jeg ganske kort nævne, hvad der er sket forud i denne Sag, det skal blive saa kort som vel muligt. Dette Dige har nu staaet i 5 Aar, og det har kostet i alt 10,000 Kr., af disse 10,000 Kr. har Amtet betalt 1,500 Kr., medens Kommunen eller Beboerne har betalt det øvrige. Nu har Diget, som sagt, staaet i 5 Aar og svaret til sin Hensigt, siger man ovre paa Øen, men Vandbygningsvæsenet gør gældende, at en Ombygning er nødvendig, og at man kun bør give Tilskud til en saadan Ombygning, ikke til Vedligeholdelse, og Vandbygningsvæsenet maa man jo bøje sig for for den Sagkyndighed, det har, og det har jeg da ogsaa i Sinde. Men jeg er, som sagt, bange for, at Øen ikke kan bære den store Merudgift, der vil blive lagt paa den, hvis dette Tilskud skal tildeles den. Der er 23 Skatteydere paa Øen, og de har i Forvejen ydet et ret stort Bidrag til Diget, saa at deres samlede Udgift dertil vil komme op over 15,000 Kr., og jeg er, som sagt, bange for, at denne store Merudgift meget vanskeligt vil kunne bæres af Øen. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Trafikminister og Finansudvalget, om det ikke kunde være ret og billigt, at man i dette Tilfælde gav et noget højere Tilskud end det foreslaaede. Jeg ved ikke, om det er Sædvane. Saa vidt jeg husker, er der før givet et væsentligt større Tilskud end Halvdelen. Saa vidt jeg ved, blev der til Diget fra Vester Vedsted til Store Darum givet noget mere i Tilskud end Halvdelen, men selv om det var Sædvane fra Statens Side kun at yde Halvdelen, vilde jeg an-